

[Anne Grete Holmsgård]

ked af, at socialdemokraterne ikke selv ønsker at gå videre end til de 12.000.

Vi kan ikke se, der skulle være noget i vejen for, at man gik ind med en oplysningskampagne om indeksslånene, og vi er varme tilhængere af, at man får en stærkt øget byfornyelsesindsats.

Med hensyn til det sidste punkt, om en tilskudsordning til større vedligeholdelses- og forbedringsarbejder i tråd med – hedder det – den, som er foreslået af Håndværksrådet og LO, tillader jeg mig at udlægge det på den måde, at det, man ønsker, i virkeligheden er en tilskudsordning til lejeboligsektoren, fordi vi jo ved fra erfaringerne fra de tidligere tilskudsordninger, at det netop er her, der virkelig er en stor beskæftigelseseffekt, og at man desuden her kan sikre, at midlerne ikke bliver kapitaliseret. På den baggrund vil vi støtte det dagsordensforslag, som socialdemokratiet har fremsat.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

Jeg vil nødig i referatet mangle en bemærkning om, hvorfor vi finder, at det er en katastrofal udvikling. Det er en katastrofe, når et erhverv ikke kan få anvendt 1/3 af sin arbejdskraft.

Til hr. Fogh Rasmussen, der sagde, at der var en faldende efterspørgsel efter boliger, vil jeg sige, at det er rigtigt, at befolkningstallet er faldende, men samtidig ændrer det menneskelige adfærdsmønster sig. Flere skilsmisser, de unge flytter tidligere hjemmefra, sammenlægning af små lejligheder i byfornyelsesprocessen, alt dette betyder, at der er det samme boligbehov og i en årrække endda et stigende.

Til afslutning vil jeg bare sige til finansministeren, at set i denne sammenhæng, også af hensyn til boligbyggeriet, er det naturligvis godt, at renten falder, men det er meget skidt, at realrenten stiger.

Finansministeren (Christophersen):

Af hensyn til referatets fuldkommenhed skulle det måske tilføjes, at hr. Knud Damgaard fremsatte sin konstatering med 1/2 års forsinkelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil der først foregå afstemning om dagsordenerne i morgen.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget Glensgård (FP) har meddelt mig, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 182 om statsgaranti for tab på grundkøbesummer tilbage fra finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 68).

Mundtlig fremsættelse af forslag:

Formanden:

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til hr. Glensgård, for at han kan fremsætte det nu anmeldte forslag til folketingsbeslutning.

Glensgård (FP):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 182 om statsgaranti for tab på grundkøbesummer tilbage fra finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 68).

Hvorfor skal vi have aktstykket om stats tilskud til Handelsbanken, undskyld, de sociale boligselskaber, i folketingssalen igen?

Ja, svaret herpå skal også starte med: hvorfor er aktstykket overhovedet fremsat? Hvorfor er aktstykket overhovedet leveret til folketingets finansudvalg? Hvorfor vil Schlüterregeringen nu sikre Handelsbanken en statsgaranti på ¼ mia kr.? Hvorfor vil Schlüterregeringen gå videre end den begrænsning, den tidligere i mange tilfælde fornufttænkende boligminister ville? Hvorfor vil regeringen gå videre end det, socialdemokraterne lagde op til? Det spørgsmål står meget dunkelt for mig, måske ikke for regeringen eller måske ikke for visse regeringspartier eller måske ikke for et enkelt regeringsparti, for hr. Stubkjær Pedersen har jo i denne sag været meget aktiv. Men jeg vil også godt spørge centrum-